

**Burány Sándor azonnali kérdése
a nemzetgazdasági miniszterhez**

**Címe: „Tessék mondani, ez már a függetlenség,
vagy lesz még rosszabb? - II.”**

2011. november 14.

Tisztelt Miniszter Úr!

Négy hete kívántam önt megkérdezni, de akkor kibújt a válaszadás kötelezettsége alól; négy hete meg akartam kérdezni, mert azt tapasztaltam, hogy a gazdaságpolitikában óriási bajok vannak. Négy hete a svájci frank 234 forintba került, négy hete az euróért 291 forintot kértek, és erős növekedésnek indult a benzin és az üzemanyag ára. Ön nem válaszolt három hete, nem válaszolt két hete, nem válaszolt a múlt héten, most áll ide, a parlament és a közvélemény nyilvánosság elé. Igazán nem tudom, miniszter úr, hogy mit mondjak, hiszen csak az elmúlt négy hétben azt tapasztaltam, hogy ha baj volt a 234 forintos svájci frank árfolyam, akkor mit mondjak ma, amikor 255 forintba kerül ez a valuta, mit mondjak ma, amikor az interpellációk idején még 315 forintot kértek egy euróért, de az ön beszéde alatt 2 forintot gyengült a forint a továbbiakban is, és mit mondjak, amikor egy mai hír szerint rövidesen több mint 400 forint lesz a benzin, és több mint 430 forint lesz a gázolaj literenkénti ára.

Tisztelt Miniszter Úr!

Megvallom önnek, én azok közé a közgazdászok közé tartozom, akik tankönyvekből készültek fel annak idején az egyetemi vizsgákra, és ezekben a tankönyvekben én azt tanultam, hogy ez baj; baj, ha négy hét alatt 20 forintot gyengül a forint, baj, ha négy hét alatt legalább 20 forinttal növekednek az üzemanyagok árai. S itt állunk most, a negyedik héten, megfürödve, a bővli kategória szélén.

Miniszter úr, én megértem, hogy ön eldöntötte, hogy a sportolókhoz hasonlóan a csúcson kívánja abbahagyni. Tisztelettel jelzem, hogy ezt félreértette. Ne várja meg azt a csúcst, amikor, mondjuk, az euró 350 forintba kerül, és 450 forint lesz a benzin ára. Kérem szépen, hagyja abba most, menjen vissza tanítani!